

[Nørskov.]

tilmærmeelsesvis vil slaa til. Vi ved alle af Erfaring, at det altid er forholdsvis dyrt at skulle foretage Forandringer i en ældre Bygning, og endvidere er det vel ogsaa saaledes, at der skal foretages enkelte Ændringer, om end maaske ikke af saa stor Rækkevidde, i det nye Militærhospital for at gøre det i Stand til at modtage de nye Poliklinikker og den nye Afdeling, der er Tale om. Jeg er derfor ikke fuldkommen sikker paa, at der indvindes synderlige Bøspareiser i bygningsmæssig Henseende ved den foreslaaede Ordning. Jeg skal ikke gaa i Detailler, fordi jeg mener, det vil være bedre i Udvalget at underkaste Sagen en mere detailleret Gennemgang.

Jeg skal slutte med paa mit Partis Vegne at sige, at vi hovedsagelig kan tiltræde Lovforslagets to første Paragraffer, der jo danner en Helhed. Alle er praktisk talt enige om, at den omtalte Bygning er paa-krævet, men selvfølgelig forbeholder vi os at se nærmere paa Detaillerne i et Udvalg. Den anden Del af Forslaget, Forandringen af den nuværende Hospitalsordning for Hær og Flaade, vil vi forbeholde os vor Stilling til. Vi mener, der er mange Ting vedrørende dette Afsnit, der kræver en grundig Belysning, og vi ønsker derfor, at dette Spørgsmaal skal grundigt oplyses og grundigt overvejes i et Udvalg, inden vi tager Stilling dertil.

Pitzner: Stort set bundet det foreliggende Lovforslag jo paa en Indstilling fra Sundhedsstyrelsen. Man kan være enig eller uenig i, hvad den fremsætter, men i alt Fald maa man yde den den Anerkendelse, at den har arbejdet hurtigt. Den fik Anmodningen den 5. Januar, og allerede den 21. Januar har den svaret. Det staar i en skærende Modsætning til det „Hastværk“, som Undervisningsministeriet har haft denne Sag vedrørende. Den 6. Marts 1928 tillod jeg mig her fra Talerstolen at rette en Henstilling til den daværende Undervisningsminister Byskov om den psykiatriske Afdeling, og Ministeren svarede imødekommende. Der gik saa et Aar, til den 18. Marts, inden vi fra den daværende Undervisningsminister fik et Forslag om en psykiatrisk Afdeling. Den Sag er i øvrigt ogsaa lagt til Grund for dette Lovforslag. Fra alle Sider var det erkendt, at det var i allerhøjeste Grad nødvendigt, at man fik denne Afdeling. Fra alle Sider er der gentagne Gange i Finansudvalget enstemmigt rettet Henvendelse til Ministeren om at faa Sagen fremmet, ikke alene denne Sag, men ogsaa Sagen vedrørende Poliklinikker

ved Rigshospitalet. Det maatte derfor undre, at den første Udarbejdelse kunde tage et Aar for Venstres Minister. Efter mit Skøn var det for meget, men det faar være, hvad det vil. Men den nuværende højtærede Minister, som jeg gaar ud fra maa vide lige saa god Besked med de Ting, der her foreligger, har været to Aar om at fremsætte Ord for Ord ganske det samme Forslag, der blev fremsat i 1929. Det undrer mig noget. Det er i den Grad Ord til andet, at der pudsigt nok i Bemærkningerne til Lovforslaget, hvor der er Tale om Omkostningerne, staar:

„men efter forskellige af Ministeriet førte Forhandlinger og en fornyet, paa nu-gældende Enhedspriser baseret Gennemgang af det tidligere kalkulatoriske Over-slag er det lykkedes at reducere“ o. s. v. Det er jo Ord til andet det, der stod i Indstillingen for 2 Aar siden fra daværende Minister Byskov; der er i Realiteten ikke foretaget en eneste Ændring af denne Del, som behøvede at kræve 8 Dage, endsig 2 Aars Udskydelse. Og naar man ved, i hvor høj Grad det fra Rigshospitalets Side ønskes, at man faar denne Ordning, og i hvor høj Grad København og nu ogsaa Gentofte er ude om at faa den, maa det jo undre, at det har taget saa lang Tid at faa Lovforslaget fremsat. Og een Ting til: at vi saa faar det frem til første Behandling her i Folketinget den 13. Marts, hvorfor der altsaa er en indtil Vished grænsende Sandsynlighed for, at det ikke kan komme igennem i Aar — og jeg vil ikke tænke mig Muligheden af, at Meningen er, at det ikke skal igennem.

Jeg siger ligesom den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. Nørskov, at hvis Lovforslaget havde bestaaet af de to Paragraffer §§ 1 og 2, hvor der jo kun er den Ændring fra Byskovs Forslag, at Beløbet 1 125 000 i § 2 er ændret til 1 250 000 Kr., en Ændring, der, som allerede nævnt af det ærede Medlem, beror paa, at Pladsernes Antal bliver forøget — saa kunde jeg paa mit Partis Vegne have tiltraadt det blankt, og jeg vil udtale Ønsket om, at man, uanset hvorledes man ser paa den øvrige Del af Lovforslaget, skulde kunne naa i alt Fald at føre denne Del igennem i indeværende Samling. Jeg tror, det vil være i allerhøjeste Grad forkert at udskyde denne Sag yderligere. Den midlertidige Ordning med Kommunehospitalet daterer sig, saa vidt jeg husker, fra 70erne, den er altsaa godt og vel et halvt Hundrede Aar gammel, og vi ved alle, hvor utilfredsstillende Forholdene er for de studerende, for Lægerne, for alle medicinske Autoriteter. Det er derfor beklageligt, gentager jeg, at det har truk-